

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2015. október 1. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2015. február 3. napján kihirdetett 4.B.393/2013/47. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás időtartamát 8-8 (nyolc-nyolc) évre **súlyosítja**.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárás során 6.350 (hatezer-háromszázötven) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Tatabányai Törvényszék 4.B.393/2013/47. számú ítéletében vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb testi sértés büntettének kísérletében (1978. évi IV. tv. 170.§ (2) bekezdés, (6) bekezdés I. fordulat), 4 rb kiskorú veszélyeztetés büntettében (1978. évi IV. tv. 195.§ (1) bekezdés), 1 rb testi sértés büntettében (1978. évi IV. tv. 170.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés II. fordulat), 1 rb testi sértés büntettében (1978. évi IV. tv. 170.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés I. fordulat).

Ezért a bíróság halmazati büntetésül, mint különös visszaesőt 5 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az elsőfokú bíróság beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, továbbá az Esztergomi Városi Bíróság 4.B.152/2009/20. számú ítéletével kiszabott 1 év 6 hónap börtönbüntetés vonatkozásában engedélyezett feltételes szabadságot megszüntette, illetőleg megállapította, hogy **vádlott** feltételes szabadságra nem bocsátható. Elrendelte az Esztergomi Városi Bíróság 1.B.431/2011/20. számú ítéletével kiszabott 8 hónap, végrehajtásában 1 év 4 hónap próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtását.

Megszüntette a vádlott szülői felügyeleti jogát **1. gyermek, 2. gyermek és 3. gyermek** kiskorú gyermekei tekintetében.

Rendelkezett a bűnfelek jogi sorsáról, illetőleg a bűnügyi költség viseléséről.

Az első fokon eljáró ügyész az ítélet ellen súlyosítás érdekében jelentett be fellebbezést. Ugyancsak jogorvoslással élt a vádlott, illetőleg a védője enyhítés végett.

Fellebbezésének írásbeli indokolásában **vádlott** előadta, hogy véleménye szerint a vele szemben kiszabott büntetés súlyos, a szankció mérséklése érdekében családi körülményeire, az általa folytatott tanulmányaira, illetve arra hivatkozott, hogy minél előbb szeretne a társadalomba visszailleszkedni.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.280/2014/3-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi fellebbezést alaptalannak találta.

Álláspontja szerint az eljárásjogi szabályok betartásával megalapozott tényállást állapított meg a törvényszék, indokolási kötelezettségének eleget tett. Helyes a vádlott bűnösségére levont következtetés, és a cselekmények minősítése is törvényes. Egyetértett az 1978. évi IV. tv. alkalmazásával a büntetés kiszabása során. Kifejtette, hogy további súlyosító körülmény, hogy három gyermek sérült súlyosan érzelmileg, illetve a testi épség elleni és a családon belül elkövetett erőszakos bűncselekmények elszaporodottsága.

Mindezek alapján indítványozta a Tatabányai Törvényszék ítéletének megváltoztatását akként, hogy az ítélet tábla a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mértékét súlyosítsa.

Az ítélet tábla nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője az átirattal egyezően terjesztette elő indítványát. Rámutatott arra, hogy a feltárt bizonyítékok egyértelműen a vádlott bűnösségének irányába mutatnak. Véleménye szerint a halmazatban lévő bűncselekmények miatt 2-12 évig terjedő szabadságvesztés az irányadó, különös visszaeső esetében pedig a középérték 7 év. Az időmúlásnak nincs meghatározó szerepe, de a súlyosító körülmények nagyobb nyomatókúak, amelyek közt értékelni kell a terhelt büntetett előéletét, a feltételes szabadság illetve felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatti elkövetést, a különös visszaesői minőséget és a cselekmények garázda jellegét. Kiemelte azt is, hogy különös tekintettel arra, hogy kiskorúak a sértettek, a jövőbeli pszichikai, érzelmi életvitelükre kihatással van a vádbeli időszak, ezért is indokolt a törvény szigorának alkalmazása.

A vádlott védője az enyhítésre irányuló fellebbezését fenntartotta. Előadta, hogy védelem beismerő vallomást tett és megbánást tanúsított. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság feltárta a súlyosító és enyhítő körülményeket. Kifejtette, hogy **vádlott** intelligencia szintje a korábbi szakirodalom szerint nem határvonalon álló gyengeelméjűséget jelentett volna hanem gyengeelméjűséget. Méltányos büntetés kiszabását kérte.

Az ítélet tábla a bejelentett fellebbezésekre tekintettel az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülvizsgálta a Be. 348.§ (1) bekezdése szerint, és megállapította, hogy az ügyészi fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartása mellett megfelelő körben folytatta le a bizonyítási eljárást, olyan eljárási szabályt nem sértett, amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezte volna, vagy akadályozta volna az érdemi felülbírálatot.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében értékelte, az ellentmondásokat megkísérelte feloldani. Számot adott arról, hogy mely bizonyítékot, miért fogadott el a tényállás megállapítása során.

A Tatabányai Törvényszék a tényállás megállapítása során értékelte **vádlott** tagadó vallomásával szemben a sértettek, hozzátartozók és kívülálló tanúk vallomását, valamennyi szakértői véleményt, a gyámhivatal és a gyermekjóléti szolgálat iratait, CD lemezfelvételt, és egyéb adatokat.

Kk. **2. gyermek** sértett sérelmére elkövetett bántalmazás vonatkozásában, amelyet az 1. tényállási pont tartalmaz, **1. tanú** és hozzátartozói vallomása mellett az óvónők - akik észlelték a gyermek sérüléseit -, a gyermekjóléti szolgálat munkatársa és a gyermekek nevelőszülőjének vallomásával is részletesen foglalkozott.

A 2. tényállási pontban a **1. tanú** sértett sérelmére elkövetett bűncselekmény kapcsán, amikor a vádlott az élettársát az utcán a gyermekeik előtt combon rúgta, a tényállást a sértett következetes vallomása mellett orvosi látélet is alátámasztotta.

Mindkét esetben megállapítható, hogy a magánindítvány joghatályos.

A 3. tényállási pont azon tényeket tartalmazza, amely alapján megállapítható volt, hogy az adott időszakban, amikor a vádlott a családjával élt, saját, illetve nevelt gyermekére milyen kihatással volt agresszív viselkedése. Ebben az esetben is rendelkezésre álltak személyi bizonyítékok - **1. tanú, 2. tanú, 3. tanú** családtagok, valamint **4. tanú, 5. tanú, 6. tanú, 7. tanú** kívülálló tanúk vallomása -, illetőleg Szalainé Nagy Márta igazságügyi szakértő véleménye. Döntő jelentőséggel bírt a gyermekpszichológusi szakértői vélemény. A szakértő egyértelműen kk. **1. gyermek** és kk. **2. gyermek** súlyos fokú sérültsége tekintetében foglalt állást az apai magatartás következményeként, vélemény készült kk. **3. gyermek** és kk. **4. gyermek** státuszáról is, amelyek ugyanazt az eredményt tartalmazzák, 3. gyermeket a vádlott által vele és a családtagjaival szemben tanúsított erőszakos magatartása súlyosan veszélyeztette, és a legfiatalabb 4. gyermekre szintén kihatottak az események. Így a súlyos sérülés mind a négy gyermek esetében megállapítható. A vádlott ezáltal megszegte a kiskorú gyermekek neveléséből, felügyeletéből, gondozásából folyó kötelezettségeit.

A 4. tényállási pontban kk. **3. gyermek** sértett vonatkozásában lényeges bizonyíték az életveszélyt okozó testi sértés kapcsán az édesanya által készített felvétel, amelyről megállapítható, hogy nem csupán szülő és gyermek közötti játék történt, hanem valóban egy tényleges és akár súlyos következmények okozását eredményező bántalmazás **vádlott** részéről. A szakértők is behatóan elemezték a rögzített anyagot véleményük elkészítése során. Az igazságügyi orvos szakértő az életveszélyes sérülések keletkezésének reális lehetőségére mutatott rá, az igazságügyi pszichológus szakértői vélemény alapján

egyértelműen nem játék a felvételen látható cselekmény, az egyesített igazságügyi pszichiáter-, pszichológus és orvos szakértői vélemény pedig a vádlott lelki állapotát elemezte. Mindezen szakértői vélemény megállapításaival részletesen foglalkozott az elsőfokú bíróság.

Összességében tehát a tényállás, illetőleg az értékelt bizonyítékok alapján a több rendbeli kiskorú veszélyeztetésének büntette, az életveszélyt okozó, illetve aljas indokból és védekezésre képtelen személy sértett sérelmére elkövetett testi épség elleni bűncselekmények - amelyeket élettársa és gyermekei sérelmére követett el - egyértelműen megállapítható. A tanúvallomások és szakértői véleményekből ez a következtetés vonható le, ahogy azt helyesen kifejtette az elsőfokú bíróság.

A vádlott terhére rótt legsúlyosabb bűncselekmény az életveszélyt okozó testi sértés büntette, amikor kk. **3. gyermek**et megütötte, nyakánál fogva megemelte és megrúgta. Az elsőfokú ítéletben részletezettek szerint az írásbeli szakértői vélemény, a szakértő személyes meghallgatása és az egyesített pszichiáter, pszichológus és orvosszakértői vélemény a cselekménynek a CD lemezen rögzített felvételnek a megtekintésével együtt szintén egyértelműen támasztotta alá, hogy az életveszélyes sérülés keletkezésének reális lehetőségét magában hordozta a bántalmazása a kisgyermeknek, amit a vádlott tudatának át kellett fognia.

A vádlott beszámítási képessége kapcsán alkotott elmeorvos-szakértő vizsgálata eredménye szerint személyiségzavara nem korlátozta a beszámítási képességét.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett, a tényállás megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, így alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának is.

Vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, a cselekmények minősítése törvényes, a jogi indokolás helytálló.

Helyesen alkalmazta az elsőfokú bíróság a cselekmény elkövetésekor hatályos 1978. évi IV. törvény rendelkezéseit, az ehhez fűzött indokolásával szintén egyetértett az ítélőtábla.

Az 1978. évi IV. törvény 170.§ (1) bekezdése szerint aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el. A (3) bekezdés értelmében minősítő körülmény az aljas indokból vagy célból, továbbá védekezésre vagy akaratnyilvánításra képtelen személlyel szemben való elkövetés.

Kk. **2. gyermek** életkorából fakadóan védekezésre képtelen gyermeke a vádlottnak, akit bottal bántalmazott 8 napon belüli zúzódásos sérülést okozva.

1. tanú pedig, amikor megvédte a babakocsiban lévő legkisebb gyermekét a vádlott ütésétől, őt rúgta több esetben combon élettársa, a zúzódásos sérülésen kívül neki sem keletkezett súlyosabb sérülése. A vádlott cselekménye kislánya vonatkozásában a védekezésre képtelen személy sérelmére, míg élettársa tekintetében az aljas indokból elkövetett testi sértés büntetnének megállapítására alkalmas.

Az életveszélyt okozó testi sértés büntetét az 1978. évi IV. törvény 170.§ (6) bekezdése tartalmazza.

Kk. **3. gyermeket** az otthonukban bántalmazta a vádlott, ahogy az a tényállásban olvasható. Az esetről készített felvétel alapján a szakértő egyértelmű véleményt adott, mely szerint a gyermek életkorát is figyelembe véve, az őt ért deréktáji rúgások 8 napon túl gyógyuló bordatörés vagy gerincsérülés, illetve belszervi sérülések reális lehetőségét magában hordozta.

A sérülés életveszélyes volta szakkérdés. Életveszélyt okozó testi sértés megállapításának van helye, ha a testi sértésre irányuló magatartást tanúsító elkövető szándéka az életveszélyre is kiterjed, ebbe belenyugodva cselekszik. Amennyiben az életveszélyre is kiterjedő szándék megállapítható, ez az eredmény azonban elmarad, nem következik be közvetett életveszély sem, az életveszélyt okozó testi sértés kísérletét kell megállapítani. Adott esetben a testi sértést nyilvánvalóan egyenes szándékkal követte el a vádlott, az eredmény kapcsán pedig az eshetőleges szándéka állt fenn. A kísérlet távoli, ugyanakkor befejezett.

A vádlott élettársával négy kiskorú gyermeket nevelt. Olyan magatartást tanúsított jelenlétükben, illetve sérelmükre, amely a kiskorú veszélyeztetésének a törvényi tényállási elemeit szintén egyértelműen kimeríti a törvényszék által kifejtettek alapján.

A veszélyeztető magatartás azzal az eredménnyel járt, hogy a kiskorú gyermekek súlyos fokú lelki sérülést szenvedtek el az apa agresszivitása folytán, továbbá a gondozási kötelezettségét is súlyosan megszegte a vádlott.

A büntetés kiszabási körülményeket számba vette az elsőfokú bíróság. Helyesen mutatott rá az ügyészség, hogy további súlyosító körülmény egyrészt, hogy a vádlott cselekménye következtében három gyermek sérült érzelmileg, másrészt valóban a családon belül elkövetett erőszakos cselekmények elszaporodottak, és a vádlott az élettársa bántalmazásakor - amikor gyermekeikkel tartottak gyalog otthonukba - garázda jellegű magatartást tanúsított.

Az enyhítő körülmények közül mellőzni kell a határvonalon álló gyengeelméjűsége és a személyiségzavarra való utalást, mivel ezek csak akkor vehetőek figyelembe, ha a terhelt beszámítási képessége korlátozott.

Az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott szankció nem megfelelő, hiszen az időmúlás és a kisebb mérték nyomatékkaal bíró kísérlet (4. tényállás) mellett, az említettekén túl figyelemmel kell lenni arra, hogy **vádlott** feltételes szabadság, illetve felfüggesztett börtönbüntetés próbaideje alatt követte el a cselekményeit, többek között túlnyomó részt kiskorú gyermekei sérelmére. Erőszakos bűncselekmények miatt is volt már büntetve, amely nem jelentett kellő visszatartó erőt, hiszen újabb bűncselekményeket követett el.

Úgy ítélte meg az ítélet tábla, hogy összességében indokolt a joghátrány súlyosítása, ezért 8 évre felemelte a börtönbüntetés mértékét, és azzal arányosan a közügyektől eltiltás tartamát is. Az így kiszabott joghátrány immár kifejezi az általános és speciális büntetési célokat.

Az ítélet járulékos rendelkezései helytállóak.

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla a Tatabányai Törvényszék ítéletét a rendelkező részben írtak szerint a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta.

Az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása az 1978. évi IV. törvény 99.§ (1), (2) bekezdésén, a bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapul.

Győr, 2015. október 1. napján

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

.Csák Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

.Vajda Edit sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Tatabányai Törvényszék 2015. február 3. napján kelt 4.B.393/2013/47. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2015. október 1. napján

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: